

SMOLENICE SÚ MULTIKULTÚRNE.
UŽ PO STÁROČIA ► 5

OŠK PLÁNUJE ZASTREŠIŤ VIACERO
ŠPORTOV ► 6

SPUSTILI SME PROJEKT
„BEZPEČNE DOMOV“ ► 8

Úvodník

Teší nás, že sme hneď prvým vydaním Smoleničana aspoň trochu rozvídali stojaté vody v našej obci. Utvrdzujú nás v tom vaše reakcie na noviny ako celok aj na jednotlivé príspevky, ktorými ste nám vyjadrili svoju podporu.

Všetkým čo prispeli priamo do novín alebo svojím názorom by som sa týmto chcel poďakovať za odvahu niečo napísať. Či už to bolo o dianí alebo nedianí v obci, o tom, ako vidíte veci zo svojho pohľadu, alebo čo ste pre túto obec urobili, prípadne čo by sa v nej podľa vás dalo zlepšiť. Vďaka vám patrí hlavne za to, že ste sa nehanbili pod svoju prácu, názor alebo podnet aj podpísať a mali odvahu ísť s „kozou na trh“.

Úplne najľahšie je totiž anonymne napísať na papier pár „postrehov“, ktorými autor nielen vyjadrí svoj názor, ale zároveň aj uráža a osočuje.

Takýto prístup je neslušný voči ľuďom, ktorých menuje, no najmä nás nikam neposúva.

Vaše adresné komentáre a podnety sú presným opakom a zaväzujú nás k tomu, aby sme Smoleničana čo najviac vyšperkovali a prinášali viac kvalitne spracovaných správ z našej obce, o ľuďoch v nej žijúcich, tvoriacich a pre ňu ochotných niečo urobiť i na úkor svojho voľného času.

Pavol Púchly,

predseda OZ Smolenice pre ľudí

Máme nový rozpočet. Investície a dotácie však doriešené nie sú

1,58 milióna eur
plánuje obec minúť
v roku 2014

3 mesiace
boli Smolenice
v rozpočtovom provizóriu

277 000 eur
sú investície
s nejasným účelom

Tomáš Púchly,

OZ Smolenice pre ľudí

Smolenice majú po troch mesiacoch konečne rozpočet na aktuálny rok. Poslanci ho schválili na verejnom zastupiteľstve 31. marca. Obec bola dovtedy v rozpočtovom provizóriu, čo v praxi znamenalo, že mala výrazne obmedzené možnosti nakladania so svojimi financiami. V tomto období napríklad nebolo možné poskytnúť žiadne dotácie miestnym športovým či záujmovým združeniam alebo realizovať investičné akcie.

Problémy sa však prijatím rozpočtu ešte končiť ani zďaleka nemusia. Napriek tomu, že poslanci sa rozpočtom zaoberali už od decembra a pôvodný návrh mnohokrát upravili, stále nad ním visí niekoľko zásadných otáznikov.

Prvý môžeme nájsť hneď pri jeho východiskách. Základom každého nového rozpočtu je totiž nevyhnutne hospodárenie v predchádzajúcom roku. Práve tu však doteraz nebolo doriešených niekoľko vážnych nezrovnalostí.

Bez riadnej úpravy rozpočtu obec v roku 2013 použila na investície 138 000 eur, pričom až 70 000 eur z tohto balíku bolo uvoľnených bez schválenia obecným zastupiteľstvom. Chaos pritom vznikol aj v samotnom účtovníctve.

Hrozí však, že rovnaký scenár uvidíme aj tento rok. Po štyroch mesiacoch príprav rozpočtu sa totiž nepodarilo doriešiť nielen minulý rok, ale ani tento. Ešte stále tak nevieme, do čoho sa vlastne obec chystá investovať a ako plánuje rozdeliť dotácie svojim záujmovým združeniam v roku 2014.

Viac na stranách ► 2, 3

Obec doteraz nevie, do čoho chce investovať

Tomáš Púchly,
OZ Smolenice pre ľudí

Jedno z najväčších rizík nového rozpočtu zatiaľ spočíva v balíku určenom na investičné akcie. Ten si obec na tento rok narozpočtovala v objeme 277 000 eur bez toho, aby vopred vedela, čo s ním plánuje urobiť. Podľa vyjadrení poslancov na marcovom verejnom zastupiteľstve majú v úmysle konkrétny harmonogram investícií prijať dodatočne.

Poslanec a člen finančnej komisie Vladimír Polák však tvrdí, že zoznam plánovaných rozvojových aktivít existuje. „Vznikol už v minulom roku a priebežne môže byť doplnený poslancami a občanmi Smoleníc. Samozrejme v prípade mimoriadnych udalostí sa prioritou akcií okamžite mení a havarijné situácie sú riešené v čo možno najkratšom čase,“ tvrdí Polák. Zoznam by podľa jeho slov mal obsahovať riešenie problémov kanalizácie, vysporiadanie pozemkov v areáli Základnej školy, či chodník zo železničnej stanice k Chemolaku.

Problémom však ostáva, že ak takýto harmonogram existuje, doteraz nebol nikde zverejnený a podľa našich informácií sa o ňom zatiaľ ani nerozpravilo. „O žiadnom takomto harmonograme som nepočul,“ potvrdil poslanec Michal Holkovič. Nevedia

o ňom ani na Obecnom úrade, ktorý by ich mal realizovať. „Čo sa týka investičných akcií na tento rok, zatiaľ nevieme, pretože o tom poslanci nerozhodli,“ povedala nám starostka obce Pavlína Hornáčková.

Zmena nebola prijatá správne

Obec síce doteraz nemá konkrétny plán, do čoho chce investovať, no balík peňazí, ktorý má na to určený, sa jej už zrejme scvrkol takmer o pätinu. Stalo sa tak len niekoľko minút po schválení nového rozpočtu. Poslanci totiž následne prijali jeho zmenu, keď prideliť sumu 50 000 eur ako spoluúčasť obce pri žiadosti OZ Naše Smolenice o projekt na revitalizáciu hradiska Molpír. Túto položku síce schválili už dva týždne predtým, no zabudli ju zahrnúť do rozpočtu. „V rámci svojich kompetencií schvaľujúci orgán túto chybu odstránil a vykonal zmenu rozpočtu bežným rozpočtovým opatrením,“ vysvetľuje Polák.

Podobné projekty by obec určite mala podporovať, no treba dbať aj na zákonnú formu. Presun peňazí nebol ani v tomto prípade vykonaný rozpočtovým opatrením ako ho definuje zákon. Zastupiteľstvo tak deklarovalo pridelenie sumy, no oficiálne nerozhodlo, z čoho sa má financovať. Ak bude takto obec postupovať aj pri zvyšných investíciách hrozí, že sa bude opakovať scenár z roku 2013. Obci za takýto postup navyše hrozí pokuta až do výšky 33 000 eur.

Na seniorov zabudli

Poslanci minulý december rozhodli, že Klub dôchodcov Smolenice oficiálne prejde pod krídla Obecného úradu. Zmyslom tohto rozhodnutia bolo, aby naši dôchodcovia už nemuseli pýtať dotácie na svoju činnosť ako iné záujmové organizácie, ale boli zahrnutí priamo v rozpočte.

Tam pre nich však žiadne peniaze vyčlenené nie sú. „V rozpočte je balík peňazí, ktorý idú poslanci rozdeľovať. Sadneme si k tomu v priebehu apríla,“ tvrdí starostka obce Pavlína Hornáčková. Poslanec a člen finančnej komisie Vladimír Polák upresňuje, že peniaze by mohli čerpať najmä z položky „Verejná zeleň“.

Takýto postup však zákon neumožňuje. Ak má obec záujem činnosť našich dôchodcov podporiť, musí na nich vyčleniť prostriedky priamo z rozpočtu.

Rozmienené na drobné, obec síce zobrala pod svoje krídla seniorov, ale na ich činnosť a fungovanie im stále neprideliť ani cent.

Tento problém má zatiaľ v úmysle napraviť tak, že vytvorí ďalší presunom prostriedkov z nesprávneho balíčku peňazí.

Po skúsenostiach z vlašajška musíme byť ostražití

Branislav Lengyel,
bývalý člen finančnej komisie

Konečne. Obecné zastupiteľstvo po štyroch mesiacoch schválilo základ pre hospodárenie obce v roku 2014. Dôvod na úľavu to však nie je. Zatiaľ čo stredobodom záujmu sa stalo hospodárenie vo volebnom roku, nedoriešené otázky z vlašajška sa pomaly vytrácajú do úzadia. Poslanci sa totiž problémovým rozpočtom z roku 2013 už vôbec nezaoberali a podľa ich vyjadrení na poslednom verejnom zastupiteľstve už budú schvaľovať len záverečný účet. Vzájomné pohadzovanie si zodpovednosti ako horúceho zemiaku medzi nimi a obecným úradom však pokračuje. A to rozhodne nie je v poriadku. Nezrovnalosti sa nevyriešia skrátka len

príchodom nového roku a budú sa ťahať už len preto, že pri zostavovaní každého rozpočtu sa musí vychádzať z rozpočtu predchádzajúceho, podielu na výnosoch daní a ďalších premenných. Evidentne to ale nikomu neprekáža, rovnako ako neprekážali prešlapy v minulom roku. Pre poriadok je namieste ich pripomenúť.

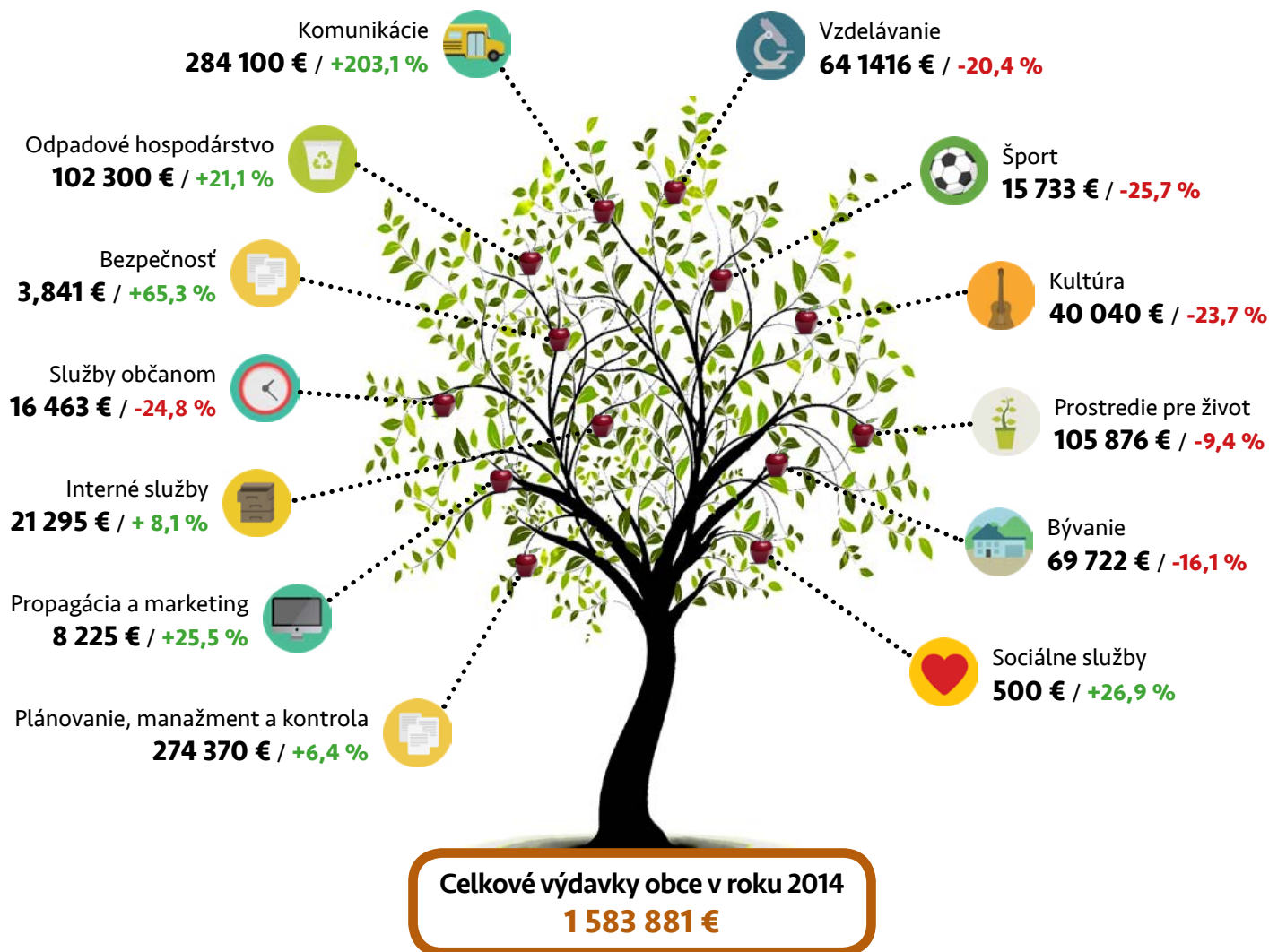
V prvom rade, obec je povinná v priebehu roka sledovať hospodárenie a v prípade potreby vykonať zmeny v rozpočte. Poslanci však oficiálne úpravy rozpočtu spôsobom daným zákonom neurobili ani raz. Poslanci a aj zamestnanci obecného úradu navyše okrem zákona o rozpočtových pravidlách, ktorým sa riadiť musia opakovane porušovali aj vlastné pravidlá, ktoré si schválili dobrovoľne. Jedná sa o Smernicu pre vnútorný obeh účtovných dokladov a finančné operácie, ktorú zastupiteľstvo jednohlasne prijalo na zasadnutí

z 26. júna 2013. Obec, teda poslanci a obecný úrad navyše nedodržiavali naplánované výdavky, o čom svedčí prekročenie kapitálového rozpočtu o sumu približne 100 000 eur.

Skrátka a jednoducho, obec porušovala dva najhlavnejšie zákony o územnej samospráve a dokonca aj svoje vlastné pravidlá. Tu kdesi treba hľadať dôvody, prečo minuloročný rozpočet ostáva problémom doteraz. Spôsob akým bol zostavený a prijatý rozpočet pre rok 2014 preto rozhodne nepovažujem za štandardný. Po vlašajšských skúsenostiach sa ešte viac obávam toho, že nemáme žiadnu záruku, že sa tento rozpočet vôbec bude dodržiavať. Najmä to, že nám poslanci len pár mesiacov pred voľbami odmietajú alebo nevedia priblížiť na čo mienia použiť 277 000 eur z balíku na investície by nás všetkých malo viesť k zvýšenej ostražitosti.

Pozrite si, kde obec tento rok peniaze pridala a kde ich naopak ubrala*

*použitie údaje sú z programového rozpočtu Smoleníc na rok 2014. Percento označuje medziročnú zmenu výdavkov v danom programe

Infografika: Tomáš Púchly

Zostavovanie rozpočtu a hospodárenie obce upravujú

§ Zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení

§ Zákon č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy

Prvý návrh rozpočtu zvyčajne predkladá obecný úrad na čele so starostom.

Poslanci môžu tento návrh zmeniť. Finálny rozpočet schvália na zastupiteľstve.

Obecné zastupiteľstvo môže rozpočet v priebehu roka meniť.

OcÚ predkladá záverečný účet. Ten ukáže, či obec hospodárila v súlade s rozpočtom.

Akým rizikám môže čeliť schválený rozpočet Smoleníc na rok 2014

1. Obec môže získať menej peňazí

Daní z fyzických osôb, z ktorých sa financujú samosprávy, sa podľa prognózy vyberie menej. Neisté sú aj dane z výťažkov lotérií a hazardných hier.

3. Hrozí nám pokuta 33 000 eur

Za opakované nedodržanie zákona o rozpočtových pravidlách.

2. Nerozdelených 277-tisíc

Chýbajúci harmonogram investícií znamená, že obec oficiálne stále nemá predstavu, čo tento rok plánuje robiť.

4. Prebytok hospodárenia 689 eur

V prípade neočakávaných výdavkov alebo naplnenia niektorých z týchto rizík môže obec skončiť v mínuse.

Neoceniteľná služba pre občanov

Mnoho rokov pravidelne chodievam do dvoch obcí, s ktorými som rodinne zviazaný. Jednou sú Pavlice, malá dedinka pri Voderadoch, druhou je Rohožník. Práve tu by sa dala nájsť istá paralela so Smolenicami – obec, ktorá narástla neobvykle rýchlo vďaka veľkej fabrike a pritiahla ľudí z rôznych častí Slovenska. Čo však majú vyššie spomínané obce spoločné? Je to najmä kultúrny dom, ktorý slúži na všetky možné potreby obyvateľov. Odohrávajú sa tam svadby, krsty, kary a všetky možné životné jubileá, plesy aj premietanie filmov a rôzne kultúrne podujatia. V týchto dvoch obciach – a je jedno, či je veľká alebo malá, slúži kultúrny dom občanom. Je na to vybavený a svojím spôsobom je centrom diania. V čom sú Smolenice iné, špecifické, že by to tak nemohlo fungovať aj u nás? Isteže by bolo treba dorobiť kuchynku a príslušenstvo, zrejme by to chcelo rozpočet na potrebné úpravy a náklady na udržiavanie, no príjmom pre obec by boli poplatky za krátkodobý prenájom. A neoceniteľná služba pre občanov.

Peter Križan,
OZ Smolenice pre ľudí

Túto dedinu mám rada

Eva Žofčíková,

členka speváckeho zboru Mysterium Cantus

Prvé číslo Smoleničana, ktoré vydalo občianske združenie Smolenice pre ľudí oceňujem, pretože to považujem za veľmi potrebný počin. Potešilo ma, že mladí ľudia, ktorí precestovali kus sveta, kritickým okom prišli na to, že domov je niečo, čo nám je dané navždy do vienka.

Prispievatelia sa zamýšľajú nad tým, ako urobiť našu Perlu Malých Karpát vhodným miestom pre každodenný život i pre návštevy turistov zblízka aj z cudziny.

Túto dedinu mám rada, lebo mi okrem základného vybavenia ponúka aj športové vyžitie. Pokojné cvičenie jogy v telocvični vystrieda temperamentná Zumba v Kultúrnom dome v Smoleniciach a vo štvrtok je čas na dynamické cvičenie aerobiku.

Pravidelným cvičením si takto môžeme udržiavať kondíciu, a to nielen ženy, mládež, ale aj muži v rôznych športových aktivitách ako stolný tenis, volejbal a podobne. Myšlienku starých Grékov s názvom Kalokagatia realizujeme v speváckych zboroch, kde aktívne prežívame krásu hudby.

Aj literárne popoludnia organizované našou spisovateľkou Natou Sabovou sú príležitosťou na vyžitie sa v umelec-

kom slove. Kto má chuť zatancovať si pri rytmoch smolenickej skupiny Solmus v príjemnom prostredí Kultúrneho domu, môže prísť 10. mája na Majáles. Jeho súčasťou bude aj vystúpenie speváckeho zboru Mysterium Cantus, ktorý toto podujatie organizuje.

Kto má chuť zatancovať si pri rytmoch smolenickej skupiny Solmus v príjemnom prostredí Kultúrneho domu, môže prísť 10. mája na Majáles.

Záleží len od nás, mladých i starších, ako budeme v tejto krásnej dedinke spolu žiť. Vďaka patrí najmä tým, ktorí dokážu pre ostatných prispieť hrivnou tvorivosti k radostnejšiemu a príjemnejšiemu životu.

Pripájam sa k tým, ktorí tvrdia, že v Smoleniciach sa dá plnohodnotne žiť. Nik nám nebráni, aby sme odstránili spoločne to, čo je v obci nepekne, a pridali ruku k dielu.

Škola sa zapája do stále väčšieho počtu projektov

Marcela Pechová,

riaditeľka Základnej školy s MŠ Smolenice

Základná škola s Materskou školou v Smoleniciach sa už tretí rok snaží nielen o skvalitnenie výchovného a vzdelávacieho procesu, ale aj o celkové spríjemnenie prostredia školy.

Zapájame sa do mnohých projektov, ako napríklad UNICEF – Škola priateľská k deťom, Zelená škola, NÚCEM – elektronické testovanie, Školské mlieko, Školské ovocie, Revitalizácia školskej knižnice, SME v škole, Operačný program Vzdelávanie, Osobnosti nášho regiónu, či medzinárodný projekt partnerských škôl eTwinning.

Bezpečnú školu rozvíjame v rámci preventívnych projektov v spolupráci

s UNICEF-om, Pedagogicko-psychologickou poradňou v Trnave a Policajným zborom Slovenskej republiky. Preventívne programy sú zamerané najmä na dopravnú výchovu, prevenciu šikany a kyberšikany a lepšie pracovné prostredie v triede a škole.

Pravidelne sa zapájame aj do rôznych olympiád, súťaží a projektov. Medzi naše posledné úspechy patrí prvé miesto v dekanátnom kole Biblickej olympiády, či postup Juraja Slobodu do krajského kola Matematickej olympiády.

Stále častejšie sa zapájame aj do najrôznejších športových aktivít a športových súťaží. Podarilo sa nám postúpiť do okresných kôl v basketbale aj malom futbale dievčat. V rámci školy pripravujeme aj Kinderiádu a Školské olympijské

hry. Oblúbené sú aj projektové dni venované jednej tematike.

Počas vyučovania pracujeme na spoločných projektoch vo všetkých triedach a na všetkých predmetoch. V rámci finančnej gramotnosti sme absolvovali Svetový deň peňazí.

Jednalo sa o množstvo aktivít, ktoré boli zamerané na rodinný rozpočet, plánovanie dovolenky pomocou perspektív cestoviek, či míňanie nášho vreckového. Bál rozprávkových bytostí zase ozvláštnil vyučovanie na prvom stupni.

Ak máte záujem pravidelne sledovať všetky naše aktivity, môžete ich nájsť na našej webovej stránke www.zssmolenice.edupage.org. Zdokumentované sú tam aj spolu s virtuálnou prehliadkou školy.

Smolenice sú multikultúrne. Už po stáročia

Gróf Jozef Pálfi s hájnikom Hirnerom pod smolenickým zámkom. Na fotografii vpravo manželja Ján a Anna Hirneroví, ktorí žili vo Vlčej doline pri zámku.

Katarína Slobodová Nováková,
OZ Smolenice pre ľudí

Dnešný svet sa svojím množstvom kultúr sotva odlišuje od sveta v iných historických obdobiach. V rôznych kútoch sveta vždy žili ľudia s rôznym pohľadom na svet či s rôznym životným štýlom. Dokonca sama Európa je dodnes veľmi hrdá na svoju rôznorodosť a pestrosť, ktorá je tu prítomná po stáročia. Tak prečo potom dnes hovoríme o multikultúrnosti a multikultúrnej výchove? Svet je v posledných sto rokoch rovnako pestrý ako predtým.

Niečo sa však predsa len zmenilo: turistický priemysel a doprava nám umožňujú rýchlo sa premiestňovať do druhých krajín, takže iné kultúry spoznávame aj priamym zážitkom. Výsledkom je, že stretávanie kultúr už neprebíha v dlhých časových obdobiach, ale okamžite. Preto začíname hovoriť o multikultúrnosti.

Aj samotné Smolenice sú multikultúrne. Kým v minulých storočiach tvorili podstatnú časť tejto kultúrnej pestrosťi Nemci, Chorváti, Židia, dolnozemskej Slováci či Česi, dnes tu máme i Maďarov, Francúzov, Ukrajincov, Bulharov, Vietnamscov, ľudí z Ameriky, Kanady, Ázie, Srí Lanky či Pakistanu.

Sme však natoľko tolerantní, aby sme to dokázali nielen pochopiť, ale i akceptovať a prijať? Sme pripravení na kontakt s cudzincami? Poznáme ich? Vieme sa

vcítiť do ich mentality a pochopiť, ako sa u nás asi cítia?

Naším cieľom je postupne prinášať informácie o ľuďoch, ktorí žili či žijú medzi nami a o ktorých možno vieme málo. Výsledkom by malo byť pochopenie inej kultúry, poznanie a tolerovanie ľudí, ktorí s nami žijú, napriek tomu, že nezdieláme rovnaké názory na život, výchovu detí, štýl odievania, vierovyznanie či svetonázor.

Huncokári v Smoleniciach

Túto sériu príspevkov začíname historickou sondou o pôvodnej nemeckej menšine, takzvaných Huncokároch, žijúcich v Smoleniciach a okolí. Ich potomkovia sú v obci dodnes, mnohí si svoju zaujímavú rodinnú minulosť uvedomujú a sú na ňu hrdí, iní o svojich predkoch vedia pramálo.

Horskí drevorubači - Huncokári prišli so svojimi rodinami do oblasti Malých a Bielych Karpát prevažne z Dolného Rakúska a Štajerska v 18. storočí na pozvanie bratislavského župana Pálfiho. Huncokári vykonávali prácu drevorubačov, stinačov, správcov lesov a horárov a používali k tomu technologické postupy, ktoré na Slovensku v tom období ešte neboli známe. Z nemeckého pomenovania ich profesie Holzacker a Holzfaller tak vznikol v miestnom dialekte názov Huncokár. Žili rozptýlene v horských osadách, samotách pomerne hlboko v horách po oboch stranách Malých i časti Bielych Karpát, zväčša 2-3 rodiny spolu. Vďaka

izolovanosti si zachovali špecifické prejavy kultúry až do polovice 20. storočia.

Známi boli svojou pomerne prísnou endogamiou (sobáše len v rámci vlastnej skupiny). Vytvorili špecifické jazykovo i spoločensky pomerne uzavreté osídlenie. Pod vplyvom novej spoločensko-politickej situácie po roku 1948 sa situácia Huncokárov zmenila, buď boli násilne vysídľovaní, alebo sa museli integrovať s miestnym obyvateľstvom, zišli do obce a zostali tu žiť. Vedomosti o ich živote prežívajú prostredníctvom pamäte niekoľkých ich potomkov alebo i ako súčasť kolektívnej v blízkosti niekdajších sídiel. Poslednými potomkami Huncokárov sú dnes podľa našich informácií Hirneroví, Gríkoví, Vajkúnioví, Grófoví, Geschwandtneroví a Ashegeschwandtneroví. Posledným z Huncokárov, ktorý zažil život v horách, bol pán Michal Gróf z Nešticha. Ukážky rozhovoru s ním vám prinesieme v ďalšom článku, stihol nám povedať veľa zaujímavého.

O živote Huncokárov sa čo-to dočítame od Anny Bertovej (rodenej Hirnerovej) v knihe Mamenka či knihy pána Táčovského História rodu Hirner na pozadí Huncokárskej tradície. Veľa informácií nám však stále chýba a dejiny Huncokárov v našej obci majú svoje biele miesta. Preto by sme Vás radi vyzvali, ak máte informácie o Huncokároch, fotografie, materiály, poznáte potomkov, ste ochotní nám pomôcť, prosím kontaktujte nás. Budeme vám vďační za akúkoľvek pomoc!

Plánujeme zastrešiť viacero športových disciplín

Futbalisti OŠK Smolenice pri zápasoch s TJ Majcichov (vľavo hore), TJ Boleráz (vľavo dolu) a Lokomotívou Trnava (vpravo).

Zdroj: OŠK Smolenice

Martin Poliak,

predseda Obecného športového klubu Smolenice

V nasledujúcich riadkoch by som rád priblížil naše predstavy, vízie a plány do budúcnosti nielen priateľom športu, ale aj všetkým čitateľom Smoleničana.

Zámerne píšem v množnom čísle, nakoľko si myslím, že ako je futbal hra kolektívna, tak i starostlivosť, zastrešenie, rozhodovanie, ale aj funkcionárska zodpovednosť by mala byť kolektívna. Systém „one man show“ nikdy nemôže správne fungovať, čo ukázali aj viaceré negatívne príklady v minulosti.

Týmto využijem priestor na poďakovanie ľuďom, ktorí sa dali na túto cestu spolu so mnou, ľuďom, ktorí neváhajú obetovať vlastný voľný čas na uspokojenie potrieb mnohých ďalších. A samozrejme ich polovičkám. Rovnako snímam klobúk pred našimi predchodcami, pretože toľko investovaného času, energie, neraz i peňazí, sa dá už prirovnať k filantropii.

Vrátim sa ale naspäť k našim víziám. Dali by sa rozdeliť do viacerých kategórií. Z časového pohľadu na krátkodobé a dlhodobé, z pohľadu vecnosti na športové a finančné, prípadne inú exekutívu.

Krátkodobé športové ciele sú už pomaly za nami. Podarilo sa nám stabilizovať káder A mužstva, minimálne čo

do počtu hráčov. Pred rokom opätovne do súťaže prihlásené dorastenecké družstvo zimovalo na prvej priečke a čo je potešujúce, mládežnícke kategórie sa nám rozrástli o našich najmenších, prípravku. V oboch kategóriách, žiaci a prípravka, máme vyše 20 detí. Vidieť ich na ihrisku trénovať, alebo skandovať po vyhratom zápase je asi tou najväčšou odmenou.

26. apríla chystáme na štadióne Smolenický podzámokový kotlík, prvý oficiálny ročník súťaže vo varení gulášu.

Dlhodobým pohľadom, víziou začnem najskôr z finančnej stránky. Pretože ak sú prostriedky, fungovanie je jednoduchšie, klub si toho vie viac naplánovať a tiež zrealizovať. Náš cieľ sa dá charakterizovať jednou vetou, nástroj, cestu a dostať OŠK do stavu samofinancovania. Už prebehli prvé kontakty a stretnutia, aby sme našli správnu formu neziskového „podnikania“. Medzi takéto plány patrí napríklad snaha o dlhodobý prenájom objektu sýpky pri ihrisku od obce a následné uchádzanie sa o dotačné prostriedky z fondov EÚ,

nadácií, či iných organizácií, ktoré budú použité na prestavbu sýpky na moderný športový hotel s wellness centrom.

Dlhodobé športové ciele sa dajú tiež rozdeliť. Aby bol názov Obecný športový klub namiesto, plánujeme zastrešiť viacero športových disciplín, nielen futbal. V krátkom období by sme radi otvorili nohejbalový krúžok a prihlásili družstvo do súťaže. Podobné možnosti sú i pri viacerých športoch, stolný tenis, basketbal, tenis a ďalšie. Samozrejme tým, že futbal je počtom najmasovejší šport, naša predstava je vybudovať z nášho futbalového klubu jednu z báhň tohto športu v trnavskom regióne.

Slovami spisovateľa Thomasa Roberta Gainesa: „Je dobré snívať, ale lepšie je snívať a pracovať. Viera je mocná, ale činy spolu s vierou sú mocnejšie. Túžba je nápomocná, ale práca naplnená túžbou je nenahraditeľná.“

V budúcnosti vám radi budeme prinášať novinky z nášho tábora i touto formou, budeme vás informovať o pripravovaných akciách, či už športových, alebo spoločenských. Najbližšie máme naplánovaný Smolenický podzámokový kotlík, prvý oficiálny ročník súťaže vo varení gulášu. Konať sa bude 26. apríla na našom štadióne.

Na záver by som rád poďakoval občianskemu združeniu Smolenice pre ľudí za priestor v tomto vydaní Smoleničana.

Poľovníci sa opäť podujali na zber odpadkov

Pavol Púchly,
predseda OZ Smolenice pre ľudí

Ako sa už v tomto ročnom období stalo tradíciou, členovia poľovníckeho združenia Driny Smolenice spolu so svojimi priateľmi, rodinnými príslušníkmi aj ďalšími ľuďmi, ktorým záleží na životnom prostredí, zorganizovali počas tretieho a štvrtého apríla 2014 akciu, ktorej hlavným účelom bolo skrášlenie životného prostredia a prírody v okolí Smoleníc a Nešticha.

Hlavným cieľom tejto akcie bol zber komunálneho odpadu v okolí príjazdových ciest do Smoleníc, a to na ceste od Trstína, Horných Orešian, Bolerázu, cesty na Jahodník a obalovačku, okolia železničnej stanice, okolia poľných ciest a takisto na brehoch potokov. Na túto akciu ma upozornil hospodár poľovného združenia pán Jozef Volner, ktorého som spolu s ďalšími nadšencami našiel pri čistení okolia cesty na obalovačku.

Mohlo by sa zdať, že pri tejto ceste tých odpadkov asi nebude veľa, vzhľadom k tomu, že nie je až taká frekventovaná, ale opak bol pravdou. Okrem viacerých vriec s odpadkami každého druhu, od PET fliaš až po kusy igelitu sa v jej okolí objavili aj nozaj exkluzívne kusy. V kríkoch pri ceste stihla cez zimu „vyrásť“ veľká pneumatika, pravdepodobne z nákladného automobilu. O kus vyššie zase „vykvitla“ stará autobatéria. Víťazom tejto vydarenej akcie sa ale pravdepodobne stala vyhodená keramická toaleta, ktorú sa podarilo nájsť pri železničnej stanici.

Mal som možnosť na vlastné oči vidieť to množstvo odpadkov, ktoré títo nadšenci čistej prírody a životného prostredia za tieto dva dni nazbierali a koľko ich ešte po ceste do „Panskej záhrady“ povytáhovali z brehov a koryta potoka.

Veľké finále ma ale čakalo až po príchode do „Panskej záhrady“, kde ma už čakali takmer všetci, ktorí sa v rámci tejto akcie rozhodli pomôcť skrášliť okolie obce. Chýbal len jeden zo spoluorganizátorov, pán Peter Palkovič, ktorý aj so svojimi synmi až do tmy čistil Hložov potok.

Po vyložení všetkých nazbieraných odpadkov, sme zistili, že nebude stačiť

Poľovníci s rodinami a priateľmi vyzbierali v okolí Smoleníc až 12 metrov kubických odpadu.

Medzi odpadkami v okolí železničnej stanice sa našli aj kuriozity ako pneumatika či toaleta.

veľkoobjemový kontajner, ktorý zabezpečila obec Smolenice a bude nutné pristaviť ešte jeden. Aby ste si vedeli lepšie predstaviť, aké množstvo odpadu sa podarilo nazbierať za tieto dve popoludnia, jednalo sa približne o dvanásť kubických metrov.

Na záver by som chcel pripomenúť, že táto a jej podobné akcie sú v Smoleniciach organizované a uskutočňované nadšencami ochrany prírody a okolitej

krajiny pravidelne. Robia neuveriteľný kus práce, ktorej obetujú svoj voľný čas. Výsledok však hovorí sám za seba. Z ich unavených tvárí bolo vidieť radosť a spokojnosť z toho, ako pomohli okolitej prírode a životnému prostrediu.

Za to im patrí veľká vďaka, a hlavne podpora všetkých, ktorým záleží na tom, aby Smolenice mohli byť aj naďalej označované ako Perla Malých Karpát.

Spustili sme projekt „Bezpečne domov“

Prvá prednáška o bezpečnosti sa uskutočnila 19. februára na Farskom úrade aj vďaka spolupráci s príslušníkmi Policajného zboru a Klubom dôchdcov.

Pavol Púchly,
predseda OZ Smolenice pre ľudí

V roku 2013 došlo na slovenských cestách až k 1114 dopravným nehodám s chodcami. O život pri nich prišlo 63 ľudí, 297 osôb utrpelo ťažké poranenia a 687 bolo zranených ľahko. Z tohto počtu nehôd ich v 515 prípadoch zavinili samotní chodci.

Za týmito číslami však nie sú len údaje o počtoch, ale hlavne osobné tragédie nielen účastníkov nehôd, ale takisto ich príbuzných, priateľov a známych. Tieto čísla by preto nemali slúžiť ako čistá štatistika, ale ako varovanie a poučenie, že bezpečný návrat domov je hlavne v našich rukách.

Občianske združenie Smolenice pre ľudí v spolupráci s Klubom dôchdcov pri Obecnom úrade Smolenice, Základnou školou s materskou školou Smolenice a materskou škôlkou Lienka preto v priebehu februára a marca 2014

spustilo svoj prvý projekt pod názvom „Bezpečne domov“. Jeho cieľom je pomôcť tým najviac ohrozeným skupinám účastníkov cestnej premávky v našej obci, ktorými sú deti a seniori.

Projekt sme realizovali vo forme prednášky, na ktorej sme účastníkom rozdali celkovo sto kusov reflexných pásov. Prvú z prednášok sme uskutočnili 19. februára v spolupráci s príslušníkmi Policajného zboru a Klubom dôchdcov pri Obecnom úrade Smolenice v budove Farského úradu.

Ďalšie štyri stovky reflexných pásov sme odovzdali deťom zo Základnej školy s materskou škôlkou Smolenice a z materskej škôlky Lienka.

Reagovali sme tak nielen na vyššie uvedené štatistiky týkajúce sa počtu dopravných nehôd chodcov a cyklistov, ale i na novelu zákona o cestnej premávke, ktorá od januára 2014 ukladá povinnosť nosenia reflexných prvkov chodcom i v obci, ak sa pohybujú po vozovke. Vzhľadom k tomu, že v našej obci máme väčšinu ulíc bez chodníkov

a pohybujú sa po nich nielen vozidlá, ale hlavne chodci je povinnosťou, aby bol chodec označený bezpečnostným prvkom i na nich.

Projekt sme realizovali vo forme prednášky, na ktorej sme účastníkom rozdali celkovo sto kusov reflexných pásov.

Podakovanie pri realizácii tohto projektu patrí aj nášmu spoluobčanovi, pánovi Jozefovi Volnerovi, ktorý nám zabezpečil z firmy Ingsteel sponzorský dar vo výške 150 eur na zakúpenie reflexných pásov a taktiež firme Meskro so sídlom v Trnave, ktorá nám 100 kusov pásov poskytla formou sponzorského daru.

Občasník **Smoleničan**
Ročník I / číslo 2 / 11. apríl 2014
EV 494114, ISSN 1339-5750

Vydáva: Smolenice pre ľudí, o.z.
Adresa: Komenského 53, 919 04 Smolenice
IČO: 42296757

Redakčná rada:
Pavol Púchly, Jozef Štrbka, Peter Križan,
Tomáš Púchly, Štefan Greguš

Šéfredaktor: Tomáš Púchly
Grafik, editor: Tomáš Púchly
Fotografie: Pavol Púchly, archív

Web: smolenican.sk
Facebook: facebook.com/smolenican
E-mail: redakcia@smolenican.sk

Poštová schránka:
Vinotéka Galéria,
ulica SNP 77, 919 04 Smolenice